

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelytől:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Csik-Szeredában:

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Székelv-Udvarhelytől:

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyiltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelytől a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbó Ferenc szerkesztőkhöz küldendő, vidékről legcélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld“ kiadó hivatala.

Szerény tanácsok.

(t—sz.) Negyvenöt éves vagyok. Három cholera-évet éltem keresztül. Egyet 1849-ben, de még akkor gyermek voltam. A másik volt, ha jól emlékszem, 1864. avagy 65-ben; a harmadik 1873-ban. Hogy az 1849-ki honnan jött, azt nem tudom; a másodikra sem igen emlékszem, már t. i. hogy honnan hozták be; de az 1873-ikira

már emlékszem. Ezt behozták 1872. őszén, Galicziából Budára áthelyezett katonák. Már késő ősz levén, csak szörvénnyesen lépett föl, ámde az 1873-iki tél oly enyhe volt, hogy alig láttunk fagyot és havat, hát az ugynevezett „bakterium“-ok átéltek s a cholera 1873. évi április hóban már megkezdé az ő rémes működését.

Az 1864-iki avagy 65-iki cholera is ősszel lépett föl, ámde a reá következő tél kemény lévén, kiveszett, s a másik évben már nem mutatkozott.

De hát mit akarok én ebből kiokoskodni?

Azt akarom ebből kiokoskodni, hogy az a cholera, a mely Afrikában fellépett, talán megkímélhet bennünket az idénre, ha pedig telünk kemény lesz, jövőre is. Hogy ez idén Európába behurcolják, az majdnem kétségtelen, de hogy általános európai jelleget öltön, az nem következés. Hiszen 1873-ban sem öltött, pedig világiállítás volt Bécsben. Aztán meg július hóban vagyunk már. Az 1873-ki cholera azért volt oly borzasztó, mert az egész nyarat itt töltötte. Itt született, itt fejlődött, itt halt meg. Mert ennek is megvan a maga fejlődési proceessusa. Arra tehát, hogy itt még az idén egész erejét kifejthesse, azt hiszem, már későn van. Két hónap múlva már betekint az ősz

és az e járvány természetére nézve nem kedvező. Mindazonáltal az óvintézkedéseket meg kell tenni, s mint a ki szintén tapasztaltam valamit, elmondom azt a t. olvasónak.

1873-ban az orvosok nagyon panaszkodtak a nyers uborkára, melyről a köznépet nem voltak képesek leszoktatni. „Ha az Isten akarja, úgy is meghalunk“; ez volt figyelmeztetésükre a felelet. És a nyers uborka majdnem halálosnak bizonyult. Veszedelemes volt a sárga dinnye is. A cholera-esetek felét ez a két növény idézte elő. De nem csak ez, hanem minden gyümölcsféle veszedelemes ilyenkor. Azt hinném tehát, hogy a cholera beköszöntésének esetében a hatóságoknak meg kellene hagyni belügyminiszteri uton, hogy a közönséget a gyümölcstől, különösen pedig az uborka és sárga dinnye élvezetétől óvják.

Azt hiszem egyébiránt, hogy a salicylsav a cholera járvány fellépésének esetében nagy szerepet fog játszani. A cholera veszedelme ugyanis abban rejlik, hogy hirteleni feloszlást idéz elő, a salicylsav csodás hatása pedig éppen a feloszlás megakadályozásánál mutatkozik legjobban. Ugy gondolom pedig, hogy mielőtt a cholera hozzánk érne, az újabb gyógyászat terén ezen, valóban áldásosnak mutakozó

sav hatását már észlelni fogják, s nem ártana, ha a belügyminiszterium egészségügyi szakosztálya a salicylsav mi-kénti használatát tudomására hozná a közönségnek, a gyógyszerárakat pedig jó előre figyelmeztetné, hogy a salicylsavval kellően lássák el magukat. Mert ha e sav hatása valóban olyan lesz, mint a melyet remélni lehet, akkor talán nincs is annyi készlet, hogy elegendő legyen, s így jó lesz előre gondoskodni.

Hanem a fődolog minden esetre a mértékletes élet és tisztaság. A gyomor-megterheléstől és hűléstől óvakodni és: fertőzteleníteni. A mértékletes élet és tisztaság majdnem biztos óvszer. Ott vannak az orvosok és gyóntató lelkesek; ezeket bizony nem óvja meg a ragálytól semmi más, mint a mértékletes élet.

Trefort miniszter a középiskolai törvényjavaslat tárgyalása alkalmával tett ígéretéhez s a képviselőház határozatához képest már megindította a tárgyalást a miniszter közvetlen vezetése alatt nem álló felekezeti, törvényhatósági, községi stb. középiskolák tanárai részére felállítandó országos nyugdíjalap tárgyában, s elrendelte erre nézve az előmunkálatokhoz szükséges adatok beszerzését.

Háromszékmegye közigazg. bizottságának júliushavi gyűlése.

(Vége.)

Komáromy Andor tanfelügyelő jelentti, hogy a tanítás június végén a megye

A „Székelyföld“ tárczája.

A szomszédok.

(Beszély.)

Irtó Dobay János.

(Vége.)

VII.

Másnap reggel Kerekes Sándor behajtatott a szomszéd városba és meglátogatá az orvost. Barátja kitörő örömmel üdvözlötte; azonban látva az ifju komor, hideg arcát, visszavonult s bámuló arccal várta a szokatlan látogatás célját. A két barát helyet foglalt és Sándor hideg, kimért hangon kezdte:

— Előre kijelentem, hogy mostani látogatásom nem az orvost, hanem a régi jó barátot illeti. Eljöttem, hogy egy igen nehéz kérdésben véleményedre kikérjem. Kérlek tehát, őszintén, tiszta meggyőződésed szerint felelj kérdéseimre, mert véleményedre igen nagy súlyt fektetek.

— Parancsolj velem, édes Sándor; minden tekintetben szolgálatodra állok. Kérdéseidre a legjobb meggyőződésed szerint fogok felelni; azonban engedd meg, hogy csodálkozzam a felett, hogy te, ki barátaid között mindig a tanácsadó valál, most tölem akarsz tanácsot kérni.

— Vannak olyan dolgok, mikre nézve az ember szereti előbb a mások véleményét is hallani, mielőtt cselekednének.

— Valóban kíváncsi vagy tész.

— Tehát először azt kérdelem tőled, hogy tudod-e, mi a szerelem, szeretél-e valakit lelked egész hevéllel, érezted-e amaz emésztő kinokat, miket a szerelemféltség okoz; van-e fogalmad azon gyötrelmekről, midőn az ember tudja, hogy az a drága lény, kin rajongó szeretettel csüng, érzelmeit nem viszonozza, hanem egy más után eped?

Az ifju orvos a legnagyobb bámulattal hallgatá végig barátja lázas beszédét s aztán nyugodt, komoly hangon felele:

— Nem voltam elkészülve ilyen kérdésekre; azonban miután te is egy alkalommal hasonló tárgyban bizalmaddal megtiszteltél, ígéretem szerint őszintén felelek kérdéseidre. Igen, barátom, én ismerem a szerelmet; naponként élvezem annak édes gyönyöreit, a nélkül azonban, hogy az azzal járó szenvedéseket ismerném. Én szeretek egy bájos leánykát s ő viszont szeret engem s e boldogító tudat határtalan bizalommal tölti el szívemet s így a féltékenység kínjai teljesen ismeretlenek maradtak előttem. Különböznék már csak egy pár hó választ el a boldog egyesüléstől.

— És nem vádol emmi téged e szerelemért és nem kiáltja egy hang szüntelen füleidbe, hogy egy ember szerencsétlensége árán szerzed meg boldogságodat?

— Teljesen nyugodt vagyok e tekintetben. Jegyesemet a halál körmei közül

szakitottam ki, ember feletti gonddal gyógykezelttem és ápoltam. E drága élethez tehát nekem kizárólagos jogom van. Hogy más is szerethette őt s más is táplált hozzá igényeket, arról nincs tudomásom. A hölgy önként adta nekem szívét s én önfeláldozó szerellemmel viszonoztam azt s nincs miért vádolnom magamat.

— Igazad van, barátom, — szolt Sándor keserűen — a szív nem ismer korlátokat s nem törődik azzal sem, ha még szentségtörést is kell elkövetnie szerelmért.

— Te talányokban beszélsz, barátom — szolt az orvos bámulva. — Nem értelek.

— Nem sokára meg fogsz érteni, csak még egy kis türelmet kérek. A szerelemmel tisztába jöttünk s most, ha úgy tetszik, bonczoljuk meg egy kissé a barátságot is.

Sándor szünetet tartott; az ifju orvos egész figyelemmel várta barátja közlését. Végre Sándor töré meg a csendet.

— Mit tartasz az olyan barátról, — szolt lassu, vontatott hangon — ki belopja magát barátja bizalmába s aztán visszaél vele?

— Azt, hogy megvetésre méltó, hitvány ember!

Sándor hosszú pillantást vetett az orvos tisztá, őszinte szeméibe s aztán előbbi hideg hangján szolt:

— Tegyük fel egy esetet. Én szeret-

nék egy hölgyet forrón, kiolthatatlanul; e titkomat te megtudnád, de nem tudván parancsolni szivednek, te is megszeretnéd a hölgyet; mit tennél?

— Azt nem tartom lehetségesnek, mert a mely szívben igazi barátság lángja ég, ott a szív egyik fele nem tehet olyat, mely a másik rész ellen szentségtörést követ el. A szerelem és barátság, mint szívünk legszentebb érzelmei, áldozatkészségből és nagylelkűségből tartják fenn magukat s egyik a másik ellen nem tehet semmit a nélkül, hogy jellegét el ne vesztené. A mely ember tehát barátját szerelméért meg képes csalni, az nem lehet igazi barát.

— Igen szép szavak; de ha mégis bekövetkeznék, hogy megszeretnéd azt, kit én szeretek?

— Sohasem találkoznom többé e hölgygyel s igyekezném feledni e szerencsétlen érzelmeket, mert úgy is mindig vádolna egy hang, hogy egy barátomat loptam meg e boldogságért.

— Helyesen. És most mit érdemel egy olyan ember, ki ismerve barátja szerelmét, annak kedvesét elrabolja? Naponként végig hallgatja barátja lángoló szavait s tudja, hogy e szenvedély annyira, mint élete, s mégis titokban behálózza a leányka ártatlan szívét s megrabolja barátját legdrágább kincsétől. Mit érdemel az ilyen barát?

— Én golyót röptenék a nyomorult agyába.

területén minden iskolában befejeztetett. A törvényszerű 8 havi tanidőt minden iskola pontosan kitartotta, sőt némelyik meg is toldotta. A tanítás eredménye általában véve kedvezőnek mondható. Dícsérettel emlíkszik meg a dálnoki s a kovásznai iskoláról, hol a tanítók szép sikert mutattak fel a gondnokság is kiváló buzgalmat tanusított. Sajnálatos jelenti azonban, hogy a tankötelesek nagy része a két iskolában nem volt elég pontos. Általában véve azonban az iskolák látogatása kedvezőbb volt az idén, mint a megelőző években. Kiemeli még a sepsiszentgyörgyi polgári fiiskola vizsgáját is, hol daczára annak, hogy az idén felszerelt lakatos tanműhelyben a munka csak márciusban vehette kezdetét, a tanulók mégis szép előhaladást tanusítottak. E tanműhely egyedüli az országban s mint ilyenhez, a legszebb remények fűződnek.

Felemlíti még gr. Zichy J. és Jágócsi Péterffy J. látogatását is, kik meglátogatva a helybeli iparos iskolát, azt igen kedvező állapotban találták, hol az iparos tanulók 3 osztályba beosztva, megfelelő oktatásban részesültek. Ebben legfőbb érdeme a főispán urnak van, de osztakoznak vele a tanítók is, kik a csekély fizetés daczára is kitartó buzgalommal végezték a tanítást; felhozza a azután, hogy Kézdi-Vásárhelyen 300 iparos tanuló van, kik eddig semminemű oktatásban nem részesültek. A szervező értekezlet azonban itt is, mint Sepsiszentgyörgyön, sikeresen végződött, a jövő tanévben mindkét városban meg fogják kezdeni az újon szervezett ipariskolák működésüket.

Dr. Antal Mihály megyei főorvos a megye egészségi állapotáról jelenti, hogy az a lefolyt hóban kielégítő volt.

Az állategészségügy nem volt kielégítő. Takonykór előfordult egy esetben, lépiene és ebdüh két esetben. Ezenkívül a folytonos esőzések miatt takarmányhiány állt be s a rosszul táplált szarvasmarhák közül sok hullott el hevenybéllobban.

Nádory Nándor kir. mérnök a mult havi közlekedési viszonyokról a következőkben adja elő jelentését.

A brassó-ortói országot mindenütt jó, a 60—64. kilométer közti szakasz is a száraz időjárás következtében kielégítő s még a nyáron leendő újraépítése ügyében intézkedés történt.

— Jól van, én is ezt teszem — szolt Sándor, felkelve helyéről. — Az a nyomorult, hitszegő ember ön, uram! Ön volt, ki őszinte arccal hallgatá ki panaszaimat naponként, míg csalfa szívében szintén vonzalmat táplált kedvesem iránt. Vagy talán nem tudta, hogy én is örülésig szerettem Kamillát? Ha ön hiven gyógykezelte őt, én meg életét mentém meg s így több jogom van hozzá, mint önnek. Egyébiránt ön már ítélte saját maga felett; golyót fogok agyába röpíteni. Még ma elküldöm segédeimet.

Mielőtt az orvos magához tért volna bámulatából, Sándor már elhagyta a szobát. Utána akart rohanni, azonban egy gondolat által hirtelen megkapatva, visszatért s mosolygó arccal dörmögte magában:

— Szegény Sándor! Ő engem vádol és nem is sejt, hogy Kamilla őt szereti... E két mának főt össze kell hoznom, mert különben soha sem értenék meg egymást... Egy kis regényes színezetet adunk a dolognak és minden menni fog... A jó orvosnak még a szíveket is gyógyítani kell tudni... Előre tehát, tegyük meg az előkészületeket.

A fiatal orvos derült kedélyhangulataltült íróasztalához és leveleket irt.

Még aznap megjelentek a Kerekes Sándor segédei az orvos lakásán, ki hideg udvariassággal fogadta el a kihívást s megnevezte segédeit. A párbaj másnap reggel 6 órára lett kitűzve azon erdőben, hol Kamilla és Sándor azelőtt gyakran találkoztak.

VIII.

Gyönyörű őszi reggel volt, a lég enyhe és kellemes. Körülbelül háromnegyed

Az államutakra szükséges új hidak építése felől a miniszterium még nem intézkedett.

A megyei utak állapota, kivéve, hogy különösen a nyén-bodza-krasznaí uton sok a rossz hid, általában véve jó. A folyó évre előirányzatba vett hidépítések csak a szükséghez mérten egyenként vagy kisebb csoportokban adtak ki s nem egyszerre, mint más években.

A kavicsszállítás vállalat útján június 25-én adatott ki, de szállítás eddig még nem történt.

Tompai Albert közgazdasági előadó a megyének a jelen évi második negyedben levő közgazdasági viszonyairól jelenti, hogy az őszi gabonák igen csekély kivétellel szépek s csakis a sepi-alsójárásban mutatkozott eddigelé a rozsdás kis mértékben; korai kapás vetemények s tavaszgabona a legtöbb helyen elég szépek, a később vetettek azonban hátramaradtak. A gyümölcstermésben a május 23-ki havas eső nagy kárt tett. A takarmány mennyisége kielégítő, betakarítását azonban a folytonos borult és esős időjárás nagyban akadályozza.

Indítványozza, hogy a törökbuszát, melyet az idén a szokott időnél legalább is 2—3 héttel később vetettek, október 15-ke előtt ne legyen szabad leszedni, egyes esetekben a községi előjáróság indokolt kérésére a szolgabírák adhassanak csak a jelzett időnél korábban eszkezlendő kukorica-törésre engedélyt. Ez indítvány azon módosítással fogadtatott el, hogy a kukorica október 15-ke előtti törése ugyan nem tiltatik meg, de figyelmeztetik a gazdaközönséget, hogy várja be, míg a kukorica megéri s akkor szedje le.

A s.szentgyörgyi és kézdívársárhelyi polgármestereknek meghagyatott, hogy az ezen városokon keresztül vonuló nem megyei utakat kavicsosall javíttassák ki.

A kolera.

Alexandria, jul. 6. A Damiettából érkező hírek szomorúak, kétségbeesítőek. Bőrszító képet nyújt ez a szerencsétlen, a végpusztulás sorsára jutott város. A telhetetlen, kérlelhetetlen halál gyorsan szedi áldozatait; mint az érett kalász az éles tarló

hatot mutatott az óra, midőn az orvos kocsija az általunk már ismert erdő szélén megjelent. Az orvos vizsga pillantást vetett a kékes ködben uszó falu felé, mintha várt volna valakit. Arcán egy pillanatra komor felhő vonult végig, azonban gyorsan visszanyeré szokott derűltségét s jókedvűen folytatá segédeivel a korábban elkezdett beszélgetést. Az erdőben az út meredek s járhatatlan kezdett lenni; az ifjak tehát leszálltak a kocsiról s gyalog folytatták útjukat a kitűzött hely felé. Az orvos arca perezről perezre izgatottabb lett s minden perczen nyugtalan pillantásokat vetett minden irányba s a legkisebb neszre összerzezent. Végre egy tisztáshoz érkeztek, hol Kerekes Sándor és segédei már várakoztak. Némán, szótlanul üdvözölték egymást az ellenfelek; a segédek megtették a szokásos kísérletet az ügy békés uton való kiegyenlítésére, azonban Kerekes Sándor egy türelmetlen kézmozdulattal adta tudtul, hogy mit sem akar tudni a kibékülésről. Ezután a segédek kimérték a távolságot, megtöltötték a pisztolyokat. A két ellenfél helyet foglalt egymással szemben. Az orvos még egy utolsó pillantást vetett az erdő mélyébe s aztán komor, elszánt arccal várta a jelt. Az egyik segéd háromszor tapsolt, az orvos lassan felemelé karját s célzózott, azonban karja mindinkább emelkedett, a fegyver eldőrdült és a golyó a szemben álló fa ágait szakgató szét. Az orvos a levegőbe lött. A dördülést egy kétségbeesett sikoly követé. Egy hölgy rohant elő az erdőből s egyenesen Kerekes Sándornak tartva, összeroskadt előtte. A hölgy Kamilla volt. Az ifju gyöngéden karjai közé emelé az elalélt hölgyet s boldogságtól re-

megett, úgy hullnak rakásra a borsakültek a ragadós betegség pusztító hatásától. Damiettában a dögvész gyilkos lehelete valóban nem metafora többé; több mértéknél is távolságból irtózatoss búz támadja meg a közeledőt, a mely elfojtja a lélekzést, tönkreteszi az idegeket, úgy, hogy a legcsekélyebb rosszullet is végzetes lehet. És a pusztító halál e poklából nincsen szabadulás. Nagy távolságra vasgyűrű veszi körül a halál e tanyáját; a katonák fegyverei fenyegetve állják útját a menekülőnek, és ha vissza nem fordul oda, a honnét menekülni akar, el van veszeve. A katonák nem ismernek irtalmat; a menekülő hiába esdekel, hiába hivatkozik Istenre, emberre, a katonák fegyvere előtte ásit s neki vissza kell térnie a halál torkába, a kolera fészkebe. Mindenesetre szükséges ez a kegyetlen rendszabály, hogy a ragadós betegség elhurocolását megakadályozzák, de irtózatoss és ugyanaz az emberiség, a mely elrendelte, fölháborodik, ha megfontolja a városba elzárt emberek kedélyállapotát. Magában a városban nincsen orvos, a ki segíthetne, nincsen gyógyszer, a mely a fájdalmaikat enyhítené; ehhez járul a számtalan halott látása, az arab szokások szerint való temetések; a halottakat nyitott koporsókban, vagy egyáltalában koporsó nélkül nyitott taligákban szállítják ki az örök nyugalom helyére. Az irtózatoss, velőtrázó, szívszakgató ordítózás, melylyel a halottat az ország szokásai szerint gyászolják — mindez elégséges arra, hogy a mozlimoknak Istenükbe vetett szilárd hitét is megingassa. Hogy milyen nagy mértékben terjed Egyiptomban a rémület, bizonyítja egy alexandriai távirat, mely szerint a kormányhivatalnokoknak fegyelmi büntetés terhe alatt megtiltották azt, hogy elhagyják állomáshelyeiket.

Megjegyzések az óvodaiugyból kifolyólag.

Hétfalu, 1883. július hó 2-án.

A csodák kora, mint tudjuk, régen lejárt, de e helyett most Brassó megye 10 falujában a bizalmi iratok napirendje állott be. Ugyanis a „Székely Nemzet“ ez évi 81-ik, a „Magyar Polgár“ idei 137-ik, a „Székelyföld“ folyó évi 44-ik és a „Nemere“ jelen évi 48-ik száma Koós Ferencnek urnak az aláírók szerint bizalmat szavaz. Az előbb

megő hangon igyekezett életre hozni. A segédek kíváncsian, az orvos meg örömtől ragyogó arccal szemléléje a meglátott jelenetet. A hölgy gyorsan visszanyeré eszméletét s pirulva bontakozott ki az ifju karjaiból s lágy hangon szolt:

— Ön megölette volna magát s vére az én tejemre szállt volna, mert én küldöttem az orvoshoz. Gondolom kellett volna az ön makacs, hajthatatlan természetére. És ön, orvos ur, engedte a dolgot idáig jutni — szolt a hölgy, az orvos felé fordulva.

— Én, kisasszony, — szolt mosolyogva az ifju — orvos vagyok. A hol nagy a baj, erős szereket használok s gyógykezelésemről csak az Istennek vagyok felelős.

E pillanatban egy új alak jelent meg a téren; az öreg Széki volt, ki sápadt arccal, villogó szemekkel nézte végig a jelenetet, majd meg leányához lépve, nyers hangon kiáltott:

— Leány, mit keressz te itt?!

— Bocssám meg, atyám; egy párbajt kellett megakadályoznom, melyet én idéztem elő s mely két derék ifju életét fenyegeté. Kerekes ur egykor a hullámok közül mentett meg, az orvos ur önfeláldozó gyógykezelésével a sir széléről hozott vissza. Nekik ketten köszönhetem életemet s s csak kötelességemet teljesítettem, midőn megakadályoztam, hogy a két derék férfi minden ok nélkül egymás élete ellen törjön.

— Kerekes ur a te életedet menté meg! — kiáltott bámulattal Széki.

— Igen; ő volt, ki saját élete veszélyeztetésével hozott át a kiáradt vízen. Nevét eddig eltitkoltam, mert ismertem ellen-szenvedet iránta.

nevezett lapok közleményei ellen ugyan kifogása? Aztán meg a tiszteletet, a bizalmat ugyan ki tagadná meg attól, ki azt, mint K. F. ur is, megerőlteti! Hanem hát mind ezek mellett is ama bizalmi irathoz néhány megjegyzés mégis csak hozzá fér!

A „Székely Nemzet“ így szolt: „Hétfalu bizalma.“ Ez nem áll. Mert az aláírók csak 4 faluból valók s egyetlen egy szál ember neve sincs ott azok között, kik Tatrangon, Pürkerecen és Zajzonban laknak. Így tehát a bizalmi irat szerzője s aláírója a nyilvánosság szent színe előtt nem mondott igazat, midőn a 4 falut 7 falunak mondja; mert neki az elvitázhatatlan tények szerint csak 4 falu értelmisége egy részének nevében lett volna joga szólni!

Iratfogalmazó ezen kívül még egy másik és pedig ellenszenvmániában is szenved, mert valami „Libertas“-féle írónak a nyilvánosság előtt könyörtelen kezekkel kitépi erkölcsi szépségének minden hajszálait, ama bizalmi iratban állítván, hogy „az a Libertas szörszállhasogató, írói viselkedési, idétlen, szájhős, hírlapokban kürtölő, mézes-mázos s igen ritkán teljesíthető ígéreket tevő ember.“

Kérdezem a fogalmazó urat, hogy mikor ezeket a faragatlan jelzőket kikomponálta: nem volt-e emberi szenvedélye ellenszenv fektelen paripájától elragadtatva? Hát mikor ezt a sok szép complimentet leírván, újra meg újra átolvasta, nem gondolta-e meg, hogy ezek a pálmák, babér-lombok egyként se illenek be s általán véve semmiképen nem találunk a bizalmi irat keretébe? Ott és abban a személyeskedésnek nincs helye; oda csak a tisztelet, bizalom, elismerés és hódolat ragyogó gyöngyei tartoznak, nem pedig egyszersmind a bizalmatlanság és gyanúsítás rozsdamarta törei is! Lám, lám! ellenszenves jó uram, hova vitte önt a vakbuzgóság? bizalmi irat helyett egészen akarátja ellenére, egyszersmind s egy füst alatt bizalmatlansági okmányt is fogalmazott!

Ezen bizalmi irat fogalmazója s első aláírója, továbbá az ő elhamarkodó meg-gondolatlansága közepett ki nem menthető hibát is követett el; mert K. F. urnak hivatalos működése, buzgalma bizonyára egy tüzetesebben indokolt bizalmi iratot érdemelt volna; a tiszteletnek, az elismerésnek,

Most Kerekes Sándor lépett elő s alázatos hangon szolt:

— Uram, engedje meg, hogy ezen ünnepléses pillanatban én is szólhassak egy néhány szót. Kérem, bocsásson meg Kamilla kisasszonynak, mert ő csak nemes szíve sugallatát követé. Én megszerettem őt az első látásra örültem, szenvedélyesen s oktalan féltékenységgem arra vezetett, hogy e derék barátom élete ellen törjek. Kamilla kisasszony — nem tudom, mily uton — értesült a dologról, s megtudva, hogy az ő személye forog kérdésben, sietett a párbajt megakadályozni. Ha hibás valaki, csak én lehetek az; büntessen tehát engem, megérdemlem azt.

Az öreg Székire az ifju alázatos hangja kedvező benyomást gyakorolt; arca vesztett szigorú, haragos kifejezéséből.

Az ifju orvos elérkezettnek tartá az időt közbelépni. Félrevonta az öreg Székít s lassu hangon szolt:

— Uram, még egy körülményről kell önt felvilágosítanom. Bocsásson meg nekem, én egy alkalommal elárultam az ön házi titkát; elbeszéltem Kerekes Sándornak, hogy ön mily zilált pénzügyi helyzetbe jutott. Meg kellett önt és családját mentenem s más módot nem láttam erre nézve, mint hogy barátommal közlém e dolgot. Erre az én nemes szívű barátom megvásárolta azt a darab hegyvidéket, melyen soha senki sem látott egyetlen köszénderabot sem. A köszéngyár csak ürügy volt, hogy önt megmenthesse.

— Lehetséges volna ez?! — kiáltott fel Széki bámulva — hogy olyan apának ilyen fia legyen!

az érdemnek bizonyára sokkal több tény felsorolásával kellett volna hódolnia, mint azt ama hiányos bizalmi irat tette igen szűkmarkulag és egyoldalulag. Az emlékirat fogalmazója tiszteletlenséget követett el K. F. ural szemből azért is, hogy bár ama csonka iratot nem csupán a 4 falu értelmiségének egy részével, hanem az egész értelmiséggel, de sőt nem csupán ezekkel, hanem kivétel nélkül mind a 10 magyar község összes értelmisége által iratva volna alá; hiszen erre K. F. ur 5 évi szorgalmas működése alapján érdemes lett volna!

Vessünk csak egy rövid pillanatot némi részletességgel ama bizalmi irat egész tartalmára.

Az első pontban szerző általánosságban beszél a községi iskolák keletkezéséről idejéről a tanfelügyelő urakról, kik a nevelés-oktatás ügyét szép fejlődésnek indították. Itt tehát az író tulajdonképpen azt akarta mondani: hogy az 1870-ik évtől 1878. júl. 15-ikéig Réthy Lajos, Bielz Albert és Vajna Sándor tanfelügyelő urak népünk nevelés-oktatási ügyét szép fejlődésnek indították.

A 2-ik pont alatt is szerző ugyancsak az előbb nevezett tanfelügyelő urakról szól általánosságban; reményt, törekvést emleget, melynek szellemét K. F. ur erősíti, terjeszti néhány év óta. Még csak meg sem jegyzi, hogy ez a remény és törekvés a népnevelés ügyére vonatkozik; még csak ki sem fejezi, hogy K. F. ur csaknem 5 egész éve működik már amaz irányokban. A néhány év kettőt nem, de hármát már jelenthet. Ő azonban határozottan 1878. júl. 15-től a mai napig működik, mint tanfelügyelő, mit a hódolati-író vagy nem tud, vagy pedig restelt utána nézni.

A 3-ik pont nagyon ridegen és szárazon említi fel: „eddig tanúsított tényei mellett.” Hát K. F. ur nevelés-oktatási ügyi vívmányait a 10 magyar községben s az egész megyében egy emlékirat csak ily gyarló és szűkkeblű rövid általánosságban illik, hogy érintse!? No ez nem hozzá illő s nem érdemeihez méltó elismerés! „Kis gyermekeink óvodába járnak.” Ez is meglehetősen száraz és üres kifejezés. Sokkal helyesebb lett volna küzdemeit, munkásságát röviden a keresztülvitt tények által körvonalazni és kiemelni!

(Folytatása következik.)

Levelezés.

Hétfalu, 1883. július 5.

A hétfalusi ev. ref. leányegyház az előre kibocsátott program és falragaszok értelmében jünialisát mult hó 25-én megtartotta. Az idő nem volt valami kedvező, néha-néha permetezett, hanem azért az anyagi eredmény nem épen megvetendő: tiszta bevétel 145 frt 90 kr, kiadás 90 frt 74 kr, maradt tehát az egyház pénztára javára 55 frt 16 kr.

E nyári multság létrejövételébe vállvetve többen folytak be; általánosságban mindazoknak és a jelen volt nagy közönségnek köszönetet mond a rendezőség.

A nap, illetve multság legvonzóbb, kimagasló részét kétségkívül azon két órai idő képezi, mialatt a derék banderium erős zeneszó mellett a helyszínre érkezett; e tekintetben meleg köszönetet érdemeltek. Bajkó Lajos ur, ki azon általa alakított, nemzeti lobogókkal díszített, 30 főből álló (pár egyén kivételével mind székely) lovas csapatall oly impozáns átvonulást tartott az egymással összefüggésben álló falvákban, melyen itt még ily alkalommal nem látott senki.

Ez a mozgalom nemcsak a jünialis iránti érdeklődést ébresztette a közönségben, hanem a hazafiságot, a honszerelmet is fokozta a lakosságban, mire itt csakugyan időnként szükség is van.

Továbbá köszönetet mond a rendezőség a brassói ev. ref. egyházi karnak is, mely becses megjelenésével nemcsak a jelenvoltak számát szaporította, hanem hatásos közreműködése által emelte a jünialis tekintélyét. Szintén köszönetet mondunk Kóré Kata és Csorja Zsuzsa kisasszonyoknak, kik a 20 és 30 kros kokárdák elárúsításában oly nagy buzgalmat fejtettek ki.

E jelvények elárúsításánál felülfizetések is történtek; nem vagyunk azonban azon helyzetben, hogy tiszta névsort terjeszthessünk a nyilvánosság elé, hanem azért minden felülfizetőnek ez alkalommal köszönetet mondunk; találja mindenki a tettben a jutalmat.

Történt azonban oly felülfizetés is, mely a mindennapiasság körén jóval kívül esik, így pl. hosszafalusi k. jegyző Magyarsóy Ferencz ur egy 30 kros kokárdát 22 frt tiszta készpénzzel, szintén hosszafalusi

Széki szeretettel tekintett leánya kipurult arcára, majd meg mosolyogva szólt:

— No nem bánom, édes kis leányom, hívd meg ma ebédre. Ennél már többet nem tehetek. Meg vagy-e elégedve?

— Meg, édes jó atyám; köszönöm!

— Tisztelt uraim! — szólt Széki a távolabb álló segédek és az orvos felé — van szerencsém önöket meghívni ma ebédre. Kerekess urnak majd Kamilla fogja átadni a meghívót.

A hölgy piruló arczeccsal lépett az ifjához s suttogó hangon szólt:

— Eljön ön hozzánk, Sándor?

— Leghöbb vágyam, mindig ön mellett lenni, kedves Kamilla.

A társaság az öreg Széki vezetése mellett előre ment, a szerelmesek meg karöltve követték a többieket.

Édesen simul össze a két szerelmes, kik végre megértették egymást.

* * *

Két hó mulva két esküvőt tartottak a szomszéd városban: az orvos jegyességével s Kerekess Sándor Széki Kamillával.

Sándor visszatért szép ifju nevével az atyja kastélyába, Széki pedig továbbra is megmaradt romladozó lakában, s ámbár az öreg Kerekessal kibékült, nem lehetett soha rávenni, hogy a kastélyba átlépjen. A magas kerítésből pár deszkát leszedtek s azon át szokott a két öreg szép nyári esteiken sokáig elbeszélgetni; de egymáshoz sohasem mennek át. No aztán ha a kis Sándorkát megkerithetik, átdogadják egymásnak a kerítést s addig gagyognak vele s addig csókolják, míg a kis angyal síróba ered s végre is Kamillának kell közbevetni magát, hogy az általános béke helyreálljon.

Köpe János kézdívasárhelyi tiszteletbeli tüzoltó-parancsnok ur egy 30 kros kokárdát 20 frt tiszta készpénzzel váltott meg; előbbinél tehát 21 frt 70 kr, utóbbinál 19 frt 70 kr a felülfizetés. Az ilyen áldozat csakugyan dupla dícséretet és köszönetet érdemel, minek e helyen egész készséggel és örömmel kifejezést is adunk. Éljenek soká!

A rendezőség.

Mindenféle.

— **Lapunk csikszeredei szerkesztőjét,** T. Nagy Imrét, sulyos családi csapás érte. Szép ifju neje 22 éves korában f. hó 7-én meghalt. Béke poraira! A család következő gyászjelentést adott ki:

„Bethlenfalvi T. Nagy Imre a maga és gyermekei: Erzsike, Ilonka és Károlina, ugy Dr. Molnár József a maga és fiai: József s neje: Kocsisovszky Borcsa; Lajos, László és Károly nevében fájdalomtól megtörtént jelentik a jó nő és anya, felejtethetetlen leány és drága testvérnek: T. Nagy Imréné született Molnár Lottinak, folyó hó 7-én, déli 12 órakor. élete 22-ik évében történt gyászos elhunytát. Az élte virágzó korában elhunytak drága porai folyó hó 9-én, délután 3 órakor fognak örök nyugalomra tétetni, ártatlan lelkeért pedig az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 10-én, d. e. 8 órakor fog a csikszeredei r. k. templomban az Egek Urának bemutatattani. Cs.-Szereda, 1883. júl. 7-én. Béke lengjen drága porai fölött!!!“

— **Halálozás.** Révay Pál s.-szentgyörgyi ev. ref. lelkész édes anyja ujszékelyi Révay Andrásné szül. Szövényfi Rózália életének 73-ik, özvegyiségének 10-ik évében f. hó 6-án délután 6 órakor szívszélhűdés következtében meghalt. Béke poraira!

— **Eljegyzés.** Lázár László, csiktaplocai Lázár Pál Oszkár laposnyaki nagybirtokosnak nevelt fia, f. hó 6-án jegyezte el Szálláspatakon (Hunyadmegyében) a bájos és szelleműs Kenderesi Klára urhölgyet, Kenderesi Mihály földbirtokos és törvényszéki bíró kedves leányát. A fiatal párt e boldog napon a megyében az első családok közt lévő számos Lázárok szintegy a Kenderesiek és más jó barátok siettek üdvözölni, kik mind a derék vőlegény, mind a kedves menyasszony részéről szívükből örvendenek a fiatal mátkapár érdek nélküli szereteten alapuló frigyének.

— **Kézdí-Vásárhelyt** a mult szombaton egy leány hirtelen rosszul lett az utcán, erős vérhányás fogta el és egy pár óra alatt meghalt. Az orvosi vizsgálat tüdőbajt konstataált.

— **Villámütés.** Kovács János cs.-pálfalvi harangozót, midőn f. hó 5-én „a vihar eltávolítása végett“ a pálfalvi kápolnánál harangozott volna, a villám lesújtotta s rögtön meghalt. Azon téves hitben van a mi népünk, hogy ha vihar keletkezésekor harangoznak, a gabonát, vetéseket nem veri el a jég, s ebből kifolyólag, midőn a felhők nagyobb esőt hoznak, minden templomban folytonos harangozást lehet hallani, pedig azt nagyon jól kellene tudni, hogy mint magasabb helyekre, a templomok tornyaiba üt le a villám leghamarább, valamint azt is, hogy több ilyen szerencsétlenség történt. Lelkészeink nagyon helyesen tennék, ha vihar keletkezésekor a harangozásokat betiltanák s a népet felvilágosítanák, hogy mire való ilyenkor harangozni.

— **Öngyilkos.** Rácz Teréz léczfalvi fiatal leány Tamásfalván, hol szolgálatban volt, felakasztotta magát. Tettének oka: a mai erkölcsök. — r. l.

— **Medvék.** A csikcsicsói határba eső Hargita oldalán f. hó 5-én 8 drb. szarvasmarhát pusztítottak el a medvék. A hajtóvadászat azonnal elrendeltetett.

— **Papolezról** írják lapunknak, hogy ott a medvék ismét garázdálkodni kezdetek. A napokban egy Kelemen András nevű székely gazdának a „Jézus csurgója“ nevű erdőrézsében egy tehenét egy roppant nagy medve megtámadta. A jelenvolt emberek kiabálására a maczkó ugyan megszaladt, de az állat a kapott sebeken elhalt.

— **A budapesti állami középipartanoda igazgatósága** felhívja mindazon szülőket és gyámokat, a kik gyermekeiket a jövő tanévre a középipartanodába adni kívánják.

hogy azokat az általuk választandó szakhoz tartozó valamely műhelyben vagy gyárban, az építészeti szakra készülőköt pedig építkezéseknél helyezték el a nyári szünidőre; mert ezután a felvételnél a gyakorlati előképzettség is mind szigorubbán megkívántatik. Azon tanulók, a kik valamelyik középiskola negyedik osztályának bevégezése után lépnek a középipartanodába, jogosítva vannak az egy éves önkéntességre.

Harmadik kimutatás

a Székely Nemzeti Múzeum f. évi gyarapodásáról.

(Vége.)

II. Könyvtár. Zathureczky Károly alvezes ur 10 kötet könyvet, 14 drb vegyes kisebb nyomtatványt (szomorú jelentés, térkép stb.) s a „Maros Vidék“, „Hon“ és „Nemzet“ cz. lapokat, Dobay Sándor ügyvéd Maros-Vásárhelyről 2 régi szomorú jelentést, Cserey Akos ur Maros-Vásárhelyről 12 kötet könyvet, Barthos Gyuláné M.-Vásárhelyről 20 szomorú jelentést, öz. Cziegler Károlyné urhölgy M.-Vásárhelyről 278 kötet orvosi könyvet, Sándor Kálmán ur M.-Vásárhelyről Arany János szomorú jelentését 2 példányban, Lányi Sándor ur N.-Bacozból 1 forradalmi röpiratot, Máthé József segédlelkész ur Baróthról 20 füzet könyvet, Héjja Máttyás ur Petőfalváról egy kötetet, Thury Gergelyné urhölgy 6 szomorú jelentést, öz. Cserey Jánosné urhölgy 18 szomorú jelentést, 12 kötet könyvet s 2 hírlapot ajándékoztak. Továbbá Thury Gergelyné urhölgy Tamásfalváról 1 czimerrel, Gyulay Lajos ur Maros-Vásárhelyről 2 czimerrel, s néhai Cserey Gyula 5 fényképpel gyarapították a múzeumot.

Kéziratok. Öz. Cserey Jánosné urhölgy egy igen érdekes XVII. századbéli szakácskönyvet, 7 1848-ki s 7 egyéb levelet és 3 genealogiai följegyzést; Kovács Ferencz esperes-kanonok ur Maros-Vásárhelyt egy 1848-iki Thoryawassarheli János deák fiának Miklósnak pappá avatását bizonyító kártyára írt s egy XVII. századbéli oklevelet. Dózsa Endre főhadnagy ur Budapestről 9 drb XVII. századbéli okmányt, Bartha Sándorka Bardoczról 1 Báthori Gábor-féle oklevelet, Thury Gergelyné urhölgy Tamásfalváról az Ibara család genealogiáját ajándékoztak.

III. Ipar- és néprajzi gyűjteményünk özvegy Cserey Jánosné urhölgy adományából sok speczialis székely tárggyal gyarapodott, nevezetesen 2 csiki ládával, 2 fából készült sórtartóval s egy sótóró kupával, 1 régi fonalcserővel, 1 pléh kanáltartóval, 8 párnacsuppal, 1 szombatások által használt fejre való kendővel, 14 korsóval, 1 régi tálással, 1 cseréptányérral, 1 kályfiókkal; továbbá 3 ozdóli oláh fejkendővel, 1 régi templomi himnussal, 1860-ki magyar kőtenyvel, fátýollal, ingvállal s fejékkal és 1 a század elejéről való hurkolt párnahajjal. Fejér István Imecs-falváról egy 1723-iki székely fapoharat, Öz. Jóska Lajosné urhölgy 1 legyezőt s Thuri Gergelyné urhölgy Tamásfalváról velenoezi tivegyszálakat s 1 mult századbéli porcellán illatszertartót ajándékoztak.

IV. Természettajzi gyűjteményünk Szentiványi Kálmán ur Cserefalváról az almási barlangban felt 2 ósálatfoglal, Imre Györgyné urhölgy Papolezról 1 ásványt, Thury Gergelyné urhölgy 1 karlsbadi kővel s Bartha Károlyka Bardoczról 1 fakövesülés-sel növelte.

V. Képek. Egy mult századbéli olajfestményt Thury Gergelyné urhölgytől s egy csontra festett képet öz. Cserey Jánosné urhölgytől kaptunk.

A szives adományozók fogadják a Székely N. Múzeum nevében alóírott mély köszönetét.

Sepsi-Szentgyörgy, 1883. június 19.

Nagy Géza,

a Székely Nemzeti Múzeum öre.

A közönség köréből.*)

Kovácsna, 1883. július hava.

(Válasz a „Rágalmazott Kovácsna“ című közleményre.)

A „Székelyföld“ egyik számában egy cikkben ismerttettem volt a kovácsnai viszonyokat, igazságosan előadván azon bajokat, mik községünk előrehaladását gátolják. A cikkben foglalt igazságok által egy néhány ember sértve érezvén magát, „Rágalmazott Kovácsna“ czim alatt

* E rovat alatt megjelent közlemények közéből díjtalanul közöltemek. A felelősség azonban a beküldőt illeti. Szerk.

egy néhány községi birtokos által aláírva, egy terjedelmes periratszerű nyilatkozatot tettek közzé a „Sz. N.”-ben, keményen, ki-méletlenül megtámadván a jelzett cikkk író-ját. E hangzatos című közleményre követ-kezőkben teszem meg nyilatkozatomat:

Oly embereknek, kik lapot egyáltalán soha sem olvasnak, kiknek sem kvalifiká-cziójuk, sem irodalmi multjuk egyáltalán nincs; szóval ilyeneknek kár egy jó irányu, a székelly nép érdekeit előmozdító, igazán közérdekű lapról úgy nyilatkozni, hogy: laposka.

Tisztelet a kivételeknek, mert van az aláírottak közt egy pár értelmes ember is, de a többiekről hallgat a krónika; azok az együgyűség és tudatlanság mély sötétségé-ben tévelyegnek. A különben tisztelt alá-írottak közül egyik talán írt két cikkekcs-két a konyha-kertészetről igen nagy pon-gyolással, már pedig csak ezért írói jo-got vindicálni, még, ha az írók és művészek társaságának tagja is (?) korántse enged jogot arra, hogy ismeretlenül valakit esu-pán azért, mert egy közérdekű dologban felszólalni bátorkodott, czirkász, firkász stb. jelzőkkel tiszteljen meg.

A badar eszmékben gazdag, szenzá-cziós közlemény ámbár a közérdek czége alatt jelent meg, de azért az nem a köz-ügyek érdekében lett írva, hanem reklámul egy a „Székelyföld” 36. számában megsza-pult előljárónak, a közelgő megyei tiszt-újításra s az a néhány névalírás nem egyéb, mint piktus maskulus. Mivel személyes érde-kek intették a „Rágalmazott Kovászna” levél aláírását s mivel nem az intelligensebb ele-mek, hanem alantasabb közönséges embe-rekkel (tiszteltek a kivételeknek) iratott alá: nem tartom érdemesnek behatóbban foglal-kozni. Én, mint Kovászna nagyközség egyik szerény, de jóra törekvő intelligen-sebb birtokosa, indítva érzem magamat s olyan joggal, mint a tisztelt aláírók akár-melyike, egyes malitiosus eljárásokat, nem-különben a közérdekű ügyeket megfigyelni s meggyőződés és szerény véleményem szerint esetleg azokat mindenesetre egy közérdekű lapban megszólaltatni. Én ildom-talan, tisztességet nem ismerő embereket megvetek, ilyenekkel polemizálni nem aka-rok; de annyit bátor vagyok mégis meg-jegyezni, hogy én jövőre sem szünöm meg a községi visszaéléseket ostromozni s le fo-gom rántani a leplet azon álszenteskedők, képmutatók és féltudósok arcáról, kik mint rákfénék rágódnak társadalmunk és népünk testén s mézes-mázos beszédükkel elámitják az egyszerű gondolkodású embereket s az-tán nevüket saját önző érdekeik előmozdi-tására használják fel; világos vetek azon sötét üzemekre, melyek minálunk napi ren-den vannak.

e. —

Szerkesztői izenetek.

Aliquis. Tölgyes. A mult hó 22-én tör-tént dolgokról már csakugyan nem adhatunk tu-dósítást. Tessék korábban ébredni. Különben saj-náljuk, hogy szíves tudósítását az elkésés miatt nem adhatjuk.

X. Y. és Z. Jövő számunkban jöni fog.

— e. — Kovászna. Az első felét ki kel-lett hagyni, mert az abban uralkodó vídám derült-ség semmiképp sem egyeztethető össze a 2-ik rész komoly hangjával. A megmaradt párbeszéd alkalmi-lag feldolgozható; elég ügyes, megérdemelné. Szó-val többet. Szíves üdvözet.

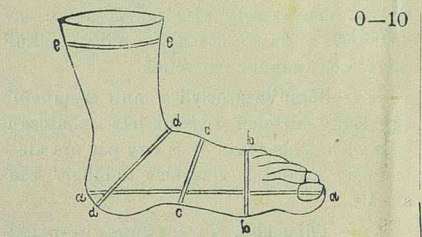
Hivatalos árfolyamok a budapesti áru-és értéktőzsdén.
július 10-én.

Magyar aranyjárdék 119.75
Magyar vasuti kölcsön 113.75
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs. 91.50
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs. 114.—
M. keleti vasuti államkötv. évi 1876 98.50
Magyar földtehermentesítési kötvény 100.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal 98.50
Temes-bánati földteherm. kötvény 99.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal 97.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény 99.25
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény 98.—
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön 98.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy 115.—

Osztrák járadék papirban 110.—
Osztrák járadék aranyban 78.75
1860. államsorsjegyek 79.25
Osztrák-magyar bankrészvény 135.25
Magyar hitelbank-részvény 885.—
Osztrák hitelintézet-részvény 295.75
Cs. és kir. arany 5.66
20 frankos arany 9.48
Német birodalmi márka 58.45
London (2 havi váltókért) 119.95
Magyar papírjárdék 87.10

Piaczi árak		Kézdi-Vásár-hely		Csik-Szereda		Gy.-Szt.-Miklós	
		júl. 5.	frt	kr	júl. 4.	frt	kr
Hétfő-árak	Buza) tiszta	6	20	6	25	8	50
	) elegy	5	50	—	—	6	—
	Rozs) tiszta	4	60	4	50	5	25
	) elegy	—	—	—	—	5	—
	Árpa) tiszta	4	—	4	—	4	75
	) elegy	—	—	—	—	3	25
	Zab	2	70	2	75	—	—
	Törökbuza . .	5	40	5	65	5	80
	Kása) köles	10	—	10	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—
Községi árak	Borsó	6	—	5	—	—	—
	Lencse	10	—	—	—	—	—
	Fuszulyka . .	6	—	7	—	—	—
	Lenmag	—	10	—	—	—	—
	Kendermag . .	—	—	—	—	—	—
	Bükköny . . .	—	—	—	—	—	—
	Pityóka	1	40	1	40	1	50
	Marhahus . .	—	44	—	36	—	40
	Disznóhus . .	—	40	—	40	—	48
	Juh-hus	—	44	—	20	—	32
Daráb	Szalona	—	80	—	80	—	24
	Fagygyu	—	32	—	—	—	75
	Malacz	1	50	1	10	—	90
	Lud	—	—	—	—	—	80
	Bárány) fejtér	—	—	—	—	1	60
	) fekete	—	—	—	—	2	—
	Egy pár csirke .	—	60	—	60	—	40
	10 tojás	—	15	—	10	—	13

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Alattirt tisztelettel hozza a n. érd. közönség szíves tudomására, miszerint számos segédzemélyzet-és szakértő sza-szabászszal ellátott műhelyében a kor igényeihez méltóan, a legújabb divatu

női és férfi-czipők,

valamint **CSIZMÁK**, egyszerű **disz-bör-** vagy **lasztíngból** kívánat szerint a legelőnyösebb árak mellett pontosan készítettnek.

Vidéki megrendelések a levél vé-telétől számítandó 48 óra alatt, a fenn-t jelzett módon vett mérték beküldése után, postai utánvét mellett eszközöl-tetnek.

Közvetlen gyárakkal levén össze kötöttem, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy készítményem jóság és jutányosság, valamint csinoság tekin-tetében a külföldi gyártmányokkal a versenyt bátran kiállja.

A hazai ipar fejlesztése levén czé-lom, buzdít azon remény, hogy a n. érd. közönség czélom további eléréséhez és felvirágoztatásához becses pártfogásával járulni kegyes leend.

Hazafias tisztelettel
Ifj. Geringer Ferencz,
bőrkereskedő
Gyergyó-Szt.-Miklóson.

Egy 2—3 gymnasialis vagy felső-népiskolát végzett fiu Dávid Gyula szövetületében Kézdi-Vásárhelytt
t a n u l ó n a k
felvétetik.

Kincsem-sorsjáték

Budapestben
a m. kir. pénzügyminiszter 16035/1883.

számu engedélye mellett.
1. főnyeremény 50,000 frt.
2. „ 20,000 „
3. „ 10,000 „
4. „ 8,000 „
5. „ 6,000 „
6. „ 5,000 „

Továbbá 2 nyeremény 4000, 3 nyere-mény 3000, 5 nyeremény 2000 frttal o. é.
Összesen 10,000 nyeremény =
186,000 frt értékben.

A nyerőknek kívánat szerint a nyeremények 20 % adó levonásával ki-fizettetnek.

Sorsjegyek 1 frtjával kaphatók la-punk kiadóhivatalában K.-Vásárhelytt.

Ad. 1696. p. sz.

Hirdetmény.

A helyi kir. Járásbiróságnak 1696. p. sz. alatt kelt végzése folytán sósmezői Lehrman Arnold ellen, Popo-

lita A. András czégnak 3000 frt köve-telése és járulékaiknak erejéig az árverés elrendeltetett.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy a mult évi november 23-án lefoglalt ingó-ságokból az 1-től 12-ik tételig és 15 tétel alatt jelzett összeg 366 frt 50 kr értékű ingók 1883. július hó 19-ik nap-pjának d. u. 2 órakor Sósmező község házánál el fognak árvereztetni

Vásárlók a vételért készpénzben kötelesek fizetni.

Kelt Kézdi-Vásárhelytt, 1883 ju-lius 3-án

3—3

Kakutsi,
bir. végrehajtó.

Sz. 2.
1883. kpv.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város központi választmányának 1883. július 1-én tar-tott ülésének 2. sz. a. határozata követ-keztében közhirrre tétetik, hogy az orsz. képviselőválasztóknak az 1884. évre ké-szített névjegyzéke július 5—15-ig a ta-nácsház termében a hivatalos órák alatt ki lesz téve; mely idő alatt a névjegyzék kiigazítása iránti kérelmek beadhatók.

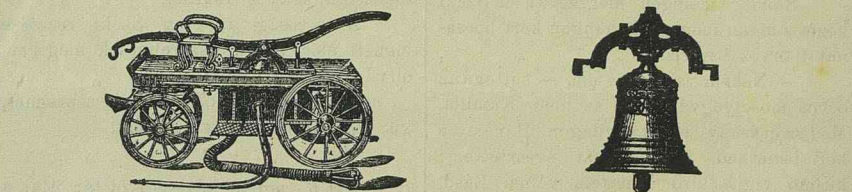
Továbbá 1883. július 16—25-ig a fennjelzett névjegyzékre beadott ké-relmekre az észrevételek az 1874. évi XXXIII. t. cz. 53. §-a értelmében elfo-gadtatnak.

Kézdi-Vásárhely város központi központi választmányának 1883. július 1-én tartott üléséből.

Szőcs József, Molnár Dénes,
polgármester. város kapitány.
2—3

ajánlja elsőrendű gyártmányait, u. m.:
konkolyválasztó (Trieuroket) szelelővel és a nélkül;
nemzeti rostákat kettős működéssel (Schmid-féle szabadalom);
Backer-rendszerű szelelő rostákat;
tengeri (kukoricza) morzsolókat és csöves tengeri-darálókat;
eséplő készleteket; eséplőgép-szítákat; vetőgépeket; malmo-kat és malom-berendezéseket, valamint lyukasztott lemeze-ket malmok, méhészeti és egyéb technikai czélokra.
Teljes árjegyzék ingyen és bérmentve.
GYÁRI RAKTÁR és FŐÜGYNÖKSÉG:
WASS és RIEMER uraknál SZÉKELY-UDVARHELYTT.

Hivatkozással a fenti hírtetésre, van szerencsénk a n. érd. közönség tuda-mására hozni, hogy mi alólírottak nevezett czég részére minden, a gazdaság terén szükségeltető **gépekre és eszközökre** rendelményeket elvállalunk; nem különben ajánljuk saját raktárunkból kisebb és nagyobb községi és **tűzoltó-feeskendők,** továbbá közönséges **hegyes és henger-fuvókat,** jutányos árak mellett.

Végül **harang-átöntést,** valamint **új harangok és gőzeséplők** beszerzését **5 évi jótállásra, részlet fizetés** mellett eszközöljük.

Dusan berendezett **vas-, szerszám- és konyhaeszköz-raktárun-kat** a n. érd. közönség pártolásaiba ajánlvá, kérjük becses megbízásait.
9—30
Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER
gazdasági gépraktára, vaskereskedése.